

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Techniniai reglamentai azartinių lošimų sektoriuje — Direktyva 98/34/EB — „Techninio reglamento“ sąvoka — Valstybių narių pareiga pranešti Europos Komisijai apie visų techninių reglamentų projektus — Reglamentų, kurie yra techniniai reglamentai, apie kuriuos nepranešta Komisijai, netaikymas“

Byloje C-303/15

dėl *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Lodzės apygardos teismas, Lenkija) 2015 m. balandžio 24 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. birželio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.

prieš

G. M.,

M. S.,

dalyvaujant

Colin Williams sp. z o.o.,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai E. Regan, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund ir S. Rodin (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 20 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.*, atstovaujamo M. Gruszka ir M. Ziarko,

— M., atstovaujamo advokatų S. Sołtysik ir M. Górski,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna ir D. Lutostańska,

* Proceso kalba: lenkų.

- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos L. Van den Broeck, M. Jacobs ir C. Pochet, padedamų advokatų P. Vlaemminck ir B. Van Vooren,
- Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Nasopoulou ir S. Lekkou,
- Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes ir P. Fragoso Martins,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braga da Cruz, A. Szmytkowska, H. Tserepa-Lacombe ir A. Stobiecka-Kuik,

susipažinęs su 2016 m. liepos 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką (OL L 204, 1998, p. 37; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 20 t., p. 337), iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB (OL L 217, 1998, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 21 t., p. 8) (toliau – Direktyva 98/34), 8 straipsnio 1 dalies aiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Naczelnik Urzędu Celnego I w Ł.* (L. I-osios muitinės vadovas) ginčą su G. M. ir M. S. dėl mokesčių teisės aktų pažeidimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 98/34 1 straipsnyje nurodyta:

„Šioje direktyvoje vartojamos sąvokos turi šią reikšmę:

1. „Gaminys“ – bet kuris pramonės gaminys, taip pat žemės ūkio ir žuvininkystės produktas.
2. „Paslauga“ – yra bet kuri informacinės visuomenės paslauga, t. y. paprastai už atlyginimą per atstumą, elektroninėmis priemonėmis ir asmenišku paslaugų gavėjo prašymu teikiama paslauga.

<...>

3. „Techninė specifikacija“ – dokumente pateikti reikalavimai tokioms gaminio charakteristikoms, kaip kokybės lygiai, darbiniai parametrai, sauga ar matmenys, taip pat reikalavimai parduodamo gaminio pavadinimui, terminijai, simboliams, bandymams ir bandymų metodams, pakavimui, žymėjimui ar ženklavimui etiketėmis ir atitikties įvertinimo procedūroms.

<...>

4. „Kiti reikalavimai“ – gaminiui keliami kiti nei techninė specifikacija reikalavimai, kuriais siekiama apsaugoti pirmiausia vartotojus ar aplinką ir kurie turi įtakos į rinką patekusio gaminio būvimo ciklui, kaip antai jo naudojimo, perdirbimo, pakartotinio naudojimo ar utilizavimo sąlygos, jeigu jos gali žymiai paveikti gaminio sudėtį, esmines savybes ar jo pardavimą.

5. „Paslaugų taisyklė“ – tai bendro pobūdžio reikalavimas, susijęs su paslaugų verslo steigimu ir vertimusi juo, kaip nurodyta 2 punkte, ypač nuostatos, susijusios su paslaugos teikėju, paslaugomis ir paslaugų gavėju, išskyrus bet kokias taisykles, kurios nėra konkrečiai skirtos minėtame punkte nurodytoms paslaugoms.

<...>

11. „Techninis reglamentas“ – techninės specifikacijos ir kiti reikalavimai arba paslaugų taisyklės, įskaitant atitinkamas administracines nuostatas, kurių būtina laikytis *de jure* ir *de facto* parduodant, teikiant paslaugą, steigiant paslaugų verslą arba naudojant valstybėje narėje ar didžiojoje jos dalyje, taip pat valstybių narių įstatymai ir kiti teisės aktai, išskyrus nurodytus 10 straipsnyje, draudžiantys gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti, arba draudžiantys teikti paslaugą arba ją naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą.

<...>“

4 Šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Laikydamosi 10 straipsnio nuostatų, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai kiekvieno techninio reglamento projektą, išskyrus tuos atvejus, kai jis tik perima visą tarptautinio ar Europos standarto tekstą, kuomet užtenka pateikti informaciją apie atitinkamą standartą; jos taip pat pateikia Komisijai pagrindimą, kodėl būtina priimti tokį techninį reglamentą, jei priežastys nėra aiškios iš projekto.

<...>“

Lenkijos teisė

5 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikomos redakcijos 2009 m. lapkričio 19 d. *Ustawa o grach hazardowych* (Azartinių lošimų įstatymas) (*Dz. U.*, Nr. 201, 2009 m. lapkričio 19 d., p. 1540, toliau – Azartinių lošimų įstatymas) 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Norint organizuoti lošimus rulete, kortomis, kauliukais ir automatais būtina turėti licenciją vykdyti lošimo namų veiklą.“

6 Šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Rengti lošimus rulete, kortomis, kauliukais ir automatais leidžiama tik lošimo namuose.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

7 L. I-osios muitinės vadovas padavė M. ir S. į *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodžės apylinkės teismas, Lenkija) dėl to, kad jie nuo 2012 m. liepos 6 d. iki 2013 m. sausio 23 d. organizavo lošimus automatais neturėdami licencijos vykdyti lošimo namų veiklos, kaip ji suprantama pagal Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalį. Tokia veikla laikoma Lenkijos mokesčių teisės aktu pažeidimu.

8 2015 m. sausio 13 d. nutartimi *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodžės apylinkės teismas) nutarė, kad M. ir S. iškeltoje byloje nėra reikalo priimti sprendimo.

- 9 Atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 19 d. Sprendimą *Fortuna ir kt.* (C-213/11, C-214/11 ir C-217/11, EU:C:2012:495) šis teismas konstatavo, kad Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalis, pagal kurią norint organizuoti lošimus automatais būtina turėti licenciją vykdyti lošimo namų veiklą, yra techninio pobūdžio ir dėl to, kad apie šį straipsnį nebuvo pranešta Komisijai, juo negalima remtis prieš atsakomybėn patrauktus asmenis.
- 10 L. I-osios munitinės vadovas apskundė *Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi* (Lodzės apylinkės teismas) nutartį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 11 Kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjami lošimo automatai pirkti Čekijos Respublikoje, minėtas teismas kelia klausimą dėl nepranešimo Komisijai apie Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalį pasekmių.
- 12 Viena vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui žinoma Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią, jeigu nepaisoma pareigos pranešti apie techninius reglamentus, tie reglamentai negalioja tuo požiūriu, kad jais negalima remtis prieš trečiuosius asmenis. Kita vertus, šis teismas primena Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią valstybės narės gali laisvai nustatyti savo politikos tikslus azartinių lošimų organizavimo srityje. Be to, šis teismas pažymi, kad nustatyti apribojimai pagal minėtą praktiką turi būti vertinami tik atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės nacionalinių institucijų siekiamus tikslus ir apsaugos lygį ir atitikti iš Teisingumo Teismo praktikos kylančias sąlygas, kiek tai susiję su jų proporcingumu.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat mano, kad pagrindinė byla skiriasi nuo bylų, kuriose buvo priimtas 1996 m. balandžio 30 d. Sprendimas *CIA Security International* (C-194/94, EU:C:1996:172) ir 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimas *Lidl Italia* (C-303/04, EU:C:2005:528), dėl to, kad techninėse nuostatose, apie kurias nebuvo pranešta šiose bylose, įtvirtintos taisyklės, kurioms nebuvo taikomi tokie patys apribojimai kaip azartiniam lošimams. Todėl, šio teismo nuomone, būtina išaiškinti Direktyvos 98/34 8 straipsnį siekiant nustatyti, ar jį galima suprasti taip, kad, atsižvelgiant į SESV 36 straipsnį, nuostatas, apie kurias nebuvo pranešta, galima vertinti vadovaujantis šiuo straipsniu ir atsisakyti jas taikyti, tik jeigu jos nesudaro su šiuo SESV straipsniu suderinamo apribojimo.
- 14 Galiausiai minėtas teismas pažymi, kad sunku be išlygų sutikti su besąlygine nepranešimo apie techninius reglamentus pasekme, neturint galimybės įvertinti, ar jie nevirsija SESV 36 straipsnyje apibrėžtų ribų. Anot prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo, savaiminis tokių nuostatų netaikymas lemtų visišką azartinių lošimų organizavimo laisvę. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo manymu, nepranešimo pasekmės besąlygiškumas taip pat destabilizuotų valstybės narės politiką kitose srityse.
- 15 Šiomis aplinkybėmis *Sąd Okręgowy w Łodzi* (Lodzės apygardos teismas, Lenkija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 98/34 8 straipsnio 1 dalis gali būti aiškinama taip, kad nepranešus apie techninio pobūdžio nuostatomis pripažintas nuostatas gali kilti skirtingos pasekmės, t. y. nuostatų dėl laisvių, kurioms netaikomi SESV 36 straipsnyje numatyti apribojimai, atveju nepranešimas turėtų lemti tai, kad jos negali būti taikomos konkrečioje byloje, o nuostatas dėl laisvių, kurioms taikomi SESV 36 straipsnyje numatyti apribojimai, nacionalinis teismas, kuris kartu yra ir Sąjungos teismas, gali vertinti, ar jos, nepaisant nepranešimo, atitinka SESV 36 straipsnio reikalavimus ir joms nenustatoma netaikymo sankcija?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 16 Visų pirma primintina, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nacionaliniams teismams ir Teisingumo Teismui bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, pastarasis teismas turi pateikti nacionaliniam teismui naudingą atsakymą, kuris leistų išspręsti jam pateiktą bylą. Tam

Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Oniors Bio*, C-233/15, EU:C:2016:305, 30 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Be to, Teisingumo Teismas gali manyti esant reikalinga atsižvelgti į Sąjungos teisės normas, kurių nacionalinis teismas nebuvo nurodęs savo klausime (2016 m. liepos 14 d. Nutarties *BASF*, C-456/15, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:567, 15 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 17 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vadovaujasi prielaida, jog tokia nuostata, kaip nurodytoji Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje, patenka į „techninio reglamento“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 98/34, ir jam taikoma pareiga pranešti pagal šios direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, o šios pareigos nepaisymas lemia tokios nuostatos netaikymo sankciją.
- 18 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad sąvoka „techninis reglamentas“ apima keturias priemonių kategorijas, t. y. pirmą, „techninę specifikaciją“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 3 punktą, antrą, „kitus reikalavimus“, kaip apibrėžta šios direktyvos 1 straipsnio 4 punkte, trečią, šios direktyvos 1 straipsnio 5 punkte nurodytą „paslaugų taisyklę“ ir, ketvirtą, „valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, <...> draudžiančius gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti arba draudžiančius teikti paslaugą arba ja naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 1 straipsnio 11 punktą (žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 70 punktą).
- 19 Šiuo klausimu pirmiausia primintina, kad sąvoka „techninė specifikacija“ suponuoja, jog nacionalinė priemonė būtinai reglamentuoja patį gaminį ar jo pakuotę, todėl nustato vieną iš reikalaujamų gaminio požymių. Tačiau jei nacionalinė priemonė numato įmonių steigimo sąlygas, pavyzdžiui, nuostatas, reikalaujančias profesinei veiklai vykdyti gauti išankstinį leidimą, tokios sąlygos nėra techninės specifikacijos (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 57 ir 59 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).
- 20 Antra, tam, kad galėtų būti laikoma „kitu reikalavimu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 4 punktą, nacionalinė priemonė turi įtvirtinti „sąlygą“, galinčią gerokai paveikti atitinkamo gaminio sudėtį, esmines savybes ar jo pardavimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Fortuna ir kt.*, C-213/11, C-214/11 ir C-217/11, EU:C:2012:495, 35 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Vis dėlto reikia patikrinti, ar tokia priemonė turi būti kvalifikuojama kaip „sąlyga“, susijusi su atitinkamo gaminio naudojimu, ar, priešingai, tai yra nacionalinė priemonė, priskirtina prie techninių reglamentų kategorijos, nurodytos Direktyvos 98/34 1 straipsnio 11 punkte. Nacionalinės priemonės priskyrimas prie vienos iš šių dviejų techninių reglamentų kategorijos priklauso nuo joje įtvirtinto draudimo apimtys (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, EU:C:2005:246, 73 ir 74 punktus).
- 21 Trečia, Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punkte numatyta „techninio reglamento“ sąvoka apima tik informacinės visuomenės paslaugų taisykles, t. y. visų per atstumą elektroninėmis priemonėmis ir asmeniniu paslaugų gavėjo prašymu teikiamų paslaugų taisykles (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 2 d. Sprendimo *Mediakabel*, C-89/04, EU:C:2005:348, 19 punktą).
- 22 Atsižvelgiant į pirmines pastabas, pateiktą klausimą reikia suprasti taip, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia sužinoti, ar Direktyvos 98/34 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tokia nacionalinė nuostata, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, patenka į „techninio reglamento“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą.
- 23 Pirmiausia konstatuotina, kad tokia nuostata, pagal kurią reikalaujama lošimams rulete, kortomis, kauliukais ir automatais organizuoti turėti licenciją vykdyti lošimo namų veiklą, nėra „techninė specifikacija“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 3 punktą, nes ji neregamentuoja paties gaminio ar jo pakuotės ir nenustato vienos iš reikalaujamų tam tikro gaminio požymių.

- 24 Be to, minėta nuostata nepriskirtina prie informacinės visuomenės „paslaugų taisyklių“, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 5 punktą, kategorijos, nes ji nesusijusi su „informacinės visuomenės paslaugomis“, kaip jos suprantamos pagal šios direktyvos 1 straipsnio 2 punktą.
- 25 Galiausiai, siekiant nustatyti, ar Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalis patenka į Direktyvos 98/34 1 straipsnio 4 punkto arba jos 1 straipsnio 11 punkto taikymo sritį, reikia patikrinti, ar tokia nuostata, kaip „sąlyga“, susijusi su atitinkamo gaminio naudojimu, gali gerokai paveikti atitinkamo gaminio – šiuo atveju lošimo automatų – sudėtį, esmines savybes arba jo pardavimą, ar tai yra nacionalinė priemonė, priskirtina prie minėtos direktyvos 1 straipsnio 11 punkte nurodytų draudimų kategorijos.
- 26 Šiuo klausimu primintina, kad Azartinių lošimų įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje ribojamas lošimų rulete, kortomis, kauliukais ir automatais organizavimas, leidžiant tai daryti tik lošimo namuose. Apie šią nuostatą Komisijai pranešta kaip apie „techninį reglamentą“, atsižvelgiant į tai, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, viena vertus, kad nacionalinė priemonė, pagal kurią tam tikrus azartinius lošimus gali organizuoti tik lošimo namai, yra „techninis reglamentas“ pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 11 punktą, nes ji gali gerokai paveikti šiomis aplinkybėmis naudojamų gaminių esmines savybes arba jų pardavimą, ir, kita vertus, kad draudimas eksploatuoti tam tikrus gaminius ne lošimo namuose gali gerokai paveikti šių gaminių pardavimą, nes dėl jo sumažėja eksploatavimo vietų (šiuo klausimu žr. 2015 m. birželio 11 d. Sprendimo *Berlington Hungary ir kt.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 98 ir 99 punktus).
- 27 Vis dėlto apie šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalį, kurioje numatyta, kad norint organizuoti lošimus rulete, kortomis, kauliukais ir automatais būtina turėti licenciją vykdyti lošimo namų veiklą, nebuvo pranešta.
- 28 Negalima pritarti Komisijos teiginiui, kad šias dvi nacionalines nuostatas sieja glaudus ryšys, kuris galiausiai reiškia, kad Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalies negalima vertinti neatsižvelgus į šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalį. Kaip savo išvados 38–44 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, minėto įstatymo 6 straipsnio 1 dalis ir jo 14 straipsnio 1 dalis turi skirtingas funkcijas ir taikymo sritis. Šio įstatymo 6 straipsnio 1 dalies aprašomasis elementas, kurio paskirtis – įvardyti šioje byloje nagrinėjamą leidimą kaip leidimą „vykdyti lošimo namų veiklą“, nekeičia šios išvados.
- 29 Taigi konstatuotina, kad Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalis negali būti laikoma „kitu reikalavimu“, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 4 punktą, nes pagal šią nacionalinę nuostatą reikalavimas turėti leidimą organizuoti azartinius lošimus yra tokių lošimų organizavimo sąlyga, skirtingai nei šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatytos atitinkamų gaminių sąlygos, draudžiant juos eksploatuoti ne lošimo namuose.
- 30 Be to, nusistovėjusioje teismo praktikoje įtvirtinta, kad nacionalinės nuostatos, kuriose tik numatytos įmonių steigimo arba jų paslaugų teikimo sąlygos, kaip antai nuostatos, pagal kurias tam tikrai profesinei veiklai vykdyti reikalaujamas išankstinis leidimas, nėra techniniai reglamentai, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 11 punktą (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, 76 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 31 Taigi konstatuotina, kad tokia nuostata, kokia yra Azartinių lošimų įstatymo 6 straipsnio 1 dalis, nėra techninis reglamentas, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 98/34.
- 32 Esant tokioms aplinkybėms nereikia nagrinėti pareigos pranešti apie techninį reglamentą nepaisymo pasekmių.

- 33 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/34 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tokia nacionalinė nuostata, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nepatenka į „techninio reglamento“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kuriam taikoma pranešimo pareiga pagal minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, o šios pareigos nepaisymas lemia tokios nuostatos netaikymo sankciją.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 34 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką, iš dalies pakeistos 1998 m. liepos 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/48/EB, 1 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tokia nacionalinė nuostata, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, nepatenka į „techninio reglamento“ sąvoką, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kuriam taikoma pranešimo pareiga pagal minėtos direktyvos 8 straipsnio 1 dalį, o šios pareigos nepaisymas lemia tokios nuostatos netaikymo sankciją.

Parašai.